

D1b

T-inam hó-di-e vocem e-ius au-di-á-tis: R̃. No-lí-te

obdurá-te corda vestra. Veníte, exultémus Dó-mino; iu-bi-

lémus De-o, salutári nostro. R̃. No-lí-te obdurá-te corda vestra.

Præoccupémus fáciem eius in confessióne, *
et in psalmis iubilémus ei. R̃. Nolíte.

Veníte, adorémus et procidámus, *
et gēnua flectámus ante Dóminum *qui* fecit nos. R̃. Nolíte.

Quia ipse est Deus **noster**, *
et nos pópulus páscuæ eius et oves *manus* eius. R̃. Nolíte.

Sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto, *
ubi tentavérunt me patres **vestri**. R̃. Nolíte.

Probavérunt me, *
etsi vidérunt ópera **mea**. R̃. Nolíte.

Žalm 95 (94), 1.2.6.7.8.9

Kéž byste dnes usposlechli jeho hlasu:

Ry. Nezatvrzujte svá srdce.

Pojďme, jásejme Hospodinu, *

oslavujme Boha své spásy. **Ry.** Nezatvrzujte.

Předstupme před jeho tvář s chvalozpěvy *

a písněmi mu zajásejme! **Ry.** Nezatvrzujte.

Pojďme, padněme a klaňme se, *

poklekněme před Hospodinem, který nás stvořil! **Ry.** Nezatvrzujte.

Neboť on je náš Bůh *

a my jsme lid jeho pasvy a ovečky (vedené) jeho rukou. **Ry.** Nezatvrzujte.

Jako v Meribě a tehdy v Masse na poušti, *

kde mě dráždili vaši otcové. **Ry.** Nezatvrzujte.

Zkoušeli mě, *

ač viděli moje činy. **Ry.** Nezatvrzujte.